

ISSUE
№98

EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

8th INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
CONFERENCE

SCIENTIFIC EXPLORATION:
BRIDGING THEORY
AND PRACTICE

JULY 27-29, 2026, BERLIN, GERMANY

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

Proceedings of the **8th** International Scientific
and Practical Conference
**"Scientific Exploration: Bridging Theory and
Practice"**
July 27-29, 2026
Berlin, Germany

Collection of Scientific Papers

Germany, 2026

UDC 01.1

Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 8th International Scientific and Practical Conference «Scientific Exploration: Bridging Theory and Practice» (July 27-29, 2026, Berlin, Germany). European Open Science Space. 2026.

ISBN 979-8-89704-960-8 (series)
DOI 10.70286/EOSS-27.07.2026

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The conference is registered in the database of scientific and technical events of UkrISTEI to be held on the territory of Ukraine (Certificate №1075 dated 22.12.2025).

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

ISBN 979-8-89704-960-8

Makhmudova G.

RESEARCH OF THE PROBLEM OF FORMATION OF A HEALTHY LIFESTYLE AMONG SCHOOLCHILDREN IN SCIENTIFIC LITERATURE.....	238
--	-----

Musayeva G.A.

THE ROLE OF ETHICAL AND ENVIRONMENTAL EDUCATION IN TEACHING PHYSICS: A MODERN PEDAGOGICAL FRAMEWORK FOR SUSTAINABLE THINKING.....	243
---	-----

Мунтян О.О.

КОГНІТИВНІ МЕХАНІЗМИ ТА ПРАГМАТИЧНІ СТРАТЕГІЇ МОВЛЕННЄВОГО ЕТИКЕТУ ПІД ЧАС СПІВБЕСІДИ З РОБОТОДАВЦЕМ.....	246
---	-----

Тверітінова Т.І.

АНТРОПОЛОГІЧНИЙ КОД «КОЛИСКИ ВІДРОДЖЕННЯ» (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ Д. БРАУНА «ІНФЕРНО»).....	248
---	-----

Одинченко Л., Тиченко Ю.

ГЕОГРАФІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЧИННИК УСПІШНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ УЧНІВ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	251
--	-----

Rochuieva O.

MANAGING THE PRESENTATION ACTIVITY OF GENERAL SECONDARY EDUCATION INSTITUTIONS: A THEORETICAL DIMENSION AND THE CONTEMPORARY CONTEXT.....	254
---	-----

Толстов О.

РОЛЬ НАРАТИВНИХ ПРАКТИК В СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ.....	269
--	-----

Section: Philosophy

Ubaydulloyeva F.R.

THE ONTOLOGY OF THE ENTREPRENEURIAL SUBJECT IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION: POSTHUMANISM, DIGITAL IDENTITY, AND THE PROBLEM OF MORAL CHOICE.....	276
---	-----

Kurbonova F.O.

SOCIAL AND PHILOSOPHICAL MECHANISMS FOR STRENGTHENING PATRIOTISM AMONG YOUNG PEOPLE.....	278
---	-----

Список використаних джерел

1. Мунтян, О. (2023). Способи мовленнєвого впливу під час ділового спілкування. Наукові праці Міжнар. академії управління персоналом. Філологія, 2(7), 58–63.
2. Мунтян О. О., Чень Ван (2026) Мовні стратегії в українському професійному мовленні: когнітивно-дискурсивний підхід. Вісник науки та освіти: журнал. № 6(48). 541 – 551.

АНТРОПОЛОГІЧНИЙ КОД «КОЛИСКИ ВІДРОДЖЕННЯ» (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ Д. БРАУНА «ІНФЕРНО»)

Тверітінова Т.І.

к. філол. наук, доцент

Кафедра світової літератури

Київський столичний університет ім. Б. Грінченка, Україна

Творчість сучасного американського письменника Д. Брауна знаходиться в центрі уваги гуманітаристики. Так званий «феномен Брауна» активно досліджується літературознавцями (Т. Амірян, О. Черник, Ж. Жу, А. Горбунова та ін.), літературними критиками (Дж. Маслін та ін.), журналістами (Д. Бурштейн, А.Т. Грем та ін.). У творах письменника події відбуваються в відомих європейських містах, які репрезентуються як носії духовної культури і генератори історико-культурної інформації. В такому разі автором вибудовується культурний код того чи іншого міста, який вміщає ландшафтний, генетичний, матеріально-культурний і духовно-культурний елементи. Розглянути це можна на прикладі роману Д. Брауна «Інферно», події в якому відбуваються переважно у Флоренції, яку називають «колискою Відродження».

Для протагоніста Роберта Ленгдона, фахівця з історії мистецтв і символіки, палкого шанувальника італійського мистецтва, Флоренція є одним з найулюбленіших міст: тут «на вулицях... в дитинстві грав Мікеланджело, в його художніх майстернях зародився італійський Ренесанс. Мільйони туристів стікаються до музеїв Флоренції, щоб насолодитись «Народженням Венери» Боттічеллі, «Благовіщенням» Леонардо і головною гордістю й відрадою всіх флорентійців – статуєю Давида» [3].

Термін «Відродження», який запровадив Д. Вазарі в «Життєписах видатних живописців, скульпторів та архітекторів» (1550), означав відродження античних ідеалів, коли на противагу середньовічному теоцентризму флорентійські гуманісти поставили людину, її розум, тілесну красу та творчі здібності в центр мистецтва, філософії та науки, зробивши місто «колискою» Нового часу.

У дослідженнях Я. Буркхарта, П. Біциллі, М. Астон, Е. Панофські, В. Єфіменко та інших вчених відзначаються характерні риси доби Відродження: гуманізм, антропоцентризм, розквіт мистецтва та наукових відкриттів. На думку А. Іржавської та В. Кіреєвої, інтелігенція, «новий соціальний прошарок, який був пов'язаний з розумовою працею та різними видами мистецтва... стала творцем нової гуманістичної культури Відродження..., яскравою рисою якого став антропоцентризм» [1, с. 142].

Поняття про антропологічний код Флоренції зазвичай використовується в контексті культурологічного та філософського аналізу міста як «колиски Відродження» і базується на гуманізмі, культі краси, мистецькому генії, гармонії архітектури, інтелектуальній допитливості й фінансовій впливовості.

У флорентійському тексті роману Д. Брауна виокремлюється два аспекти: культ митця-генія і архітектурна досконалість міста.

Часопросторовий код міста пов'язаний з періодом пізнього Середньовіччя і Відродження, який відзначився в архітектурі, живописі, різьбярстві і, звичайно, в знакових іменах і мистецьких творах.

Палімпсестом роману постмодерніста Д. Брауна виступає твір одного з найвідоміших флорентійців – «Божественна комедія» Данте Аліґ'єрі, що виявляється вже в назві твору – «Інферно» [2]. Письменник розглядає особистість Данте з різних боків: як поета, автора «Божественної комедії», «справжнього стовпа італійської культури» [3], як політичного діяча, який був вигнаний з міста за свої переконання і не поступився ними навіть заради можливості повернутися; як чоловіка, який обезсмертив кохану жінку. З образом Данте пов'язані інші імена представників доби Відродження, твори мистецтва, легенди.

Ключем до конспірологічної загадки в романі виступає картина «Мапа Пекла», яка належить С. Боттічеллі. В головному соборі міста знаходиться фреска Д. ді Мікеліно, «на якій Данте стоїть під стінами Флоренції, тримаючи в руці «Божественну комедію» [3]. Згідно легенді, під впливом картини дантівського пекла інший шанувальник поета, Мікеланджело, створив свій «Страшний суд» на стелі Сікстинської капели. Шанобливе ставлення до Данте розповсюджується й на його кохану Беатріче, з якою пов'язаний зворушливий звичай залишати в церкві Данте біля її гробниці записки з проханням по допомозі в безнадійному коханні. Взагалі, на думку Ленґдона, «стара Флоренція складає весь світ Данте» [3].

Культ людини-творця (Номо Faber) розкривається також в репрезентації відомих митців та їхніх творів: С. Боттічеллі («Народження Венери», «Мапа Данте», портрет Данте), Леонардо да Вінчі («Благовіщення»), Мікеланджело Буонаротті («Давид», сходи в бібліотеці Лауренціана), Джорджо Вазарі («Коридор Вазарі», «Битва при Марчано»).

Антропологічний код Флоренції включає також і культ іншої особистості, мецената, впливового можновладця, який підтримував митців для підняття власного статусу та слави міста. В романі Д. Брауна відзначається родина

герцогів Медічі, які правили у Флоренції з XV по XVII століття і яких неодмінно пов'язують з політичним, економічним і культурним розквітом міста за добу Відродження. «Вже саме це ім'я стало символом Флоренції... В список світил, яким протегувала ця родина, входили такі гіганти, як Леонардо да Вінчі, Галілей, Боттічеллі» [3]. Переповідаючи епізод, як Лоренцо Медічі (Прекрасний) підтримав різьбяр-початківця, хлопця з бідної родини, який в майбутньому прославився своїми знаменитими скульптурами «П'єта» і «Давид», письменник зауважує: «Мікеланджело... іноді називають найбільшим даром, який людство отримало від Медічі» [3].

Герцоги Медічі є не менш знаковими іменами флорентійського ренесансного хронотопу. За їхнім сприянням були побудовані палаццо Пітті (в подальшому резиденція їхньої родини), «Коридор Вазарі» над Понте Веккйо, навчальний корпус Інституту мистецтв, сади Боболі, бібліотека Лауренціана, був оновлений Зал П'ятисот в палаццо Веккйо.

Антропологічний вимір Флоренції простежується і в архітектурі міста, яка візуалізувала перехід від середньовічного до ренесансного світосприйняття, що простежувалося в гармонійних пропорціях, раціональній геометрії та впевненості особистості в здатності перетворити камінь на маніфест нової свідомості. Серед багатьох міських споруд, які подаються в романі як своєрідний *name-dropping*, нанизування назв веж і будівель, Д. Браун виділяє найбільш знакові, як-от: вежа палаццо Веккйо, силует якої – «загальновідомий символ Флоренції» [3], «високі вежі міста - дзвіниця Джотто, Бадія, Барджелло» [3], а «в самому серці міського пейзажу – гігантський купол головного флорентійського собору Санта-Марія-дель-Фйоре, вкритий червоною черепицею. «Брунеллескі, змайструвавши масивний купол цього собору, увійшов в історію архітектури, і тепер, через п'ять сторіч, ця споруда триста сімдесят п'ять футів заввишки вперто стояла нерухомим гігантом на п'яцц дель Дуомо» [3].

Доповнюється опис флорентійських знакових споруд доби Відродження описом «музею скульптури під відкритим небом» [3] в Лоджії Ланці на площі Сіньорії («Давид» Мікеланджело, «Нептун» Амманаті, леви Медічі тощо). Беззаперечно, основна увага приділяється скульптурі Давида роботи Мікеланджело: «Саме «Давид» уперше викресав у Ленгдона іскру розуміння того впливу, який справляє на людину велика скульптура» [3], яка стала своєрідним втіленням антропологічного ідеалу ренесансної доби.

Тож не дивно, що з 1982 року за рішенням ЮНЕСКО центр Флоренції був визнаний «спадщиною людства», що ще більше підкреслює антропологічний код «колиски Відродження».

Список використаних джерел

1. Іржавська А.П., Кіреєва В.О. (2022). Відродження в історії європейської цивілізації: передумови, ідеї, адепти. Вісник Черкаського університету. Серія: Історичні науки. № 2. С. 141-148. DOI: <https://doi.org/10.31651/2076-5908-2022-2-141-148>